

Gyvenimas

ISSN 1648-0392

9 771648 039035

Laikraštis Prienų rajono ir Birštono krašto žmonėms
Nacionalinės rajonų ir miestų laikraščių leidėjų asociacijos narys

Nr. 70 (10420) * 2021 m. rugėjo 15 d., trečiadienis

Kaina - 0,45 Eur

Šiandien – mėnulio priešpilnis.
Saulė teka 6 val. 51 min., leisis

19 val. 35 min. Dienos ilgumas 12 val. 44 min.

Vardadienai: šiandien – Nikodemas, Viskanta, Viskantas, Vismantas, Vismantė, Vismilas, Vismina, Visminas, rytoj – Eufema, Eufemija, Kornelija, Kornelijus, Kornelis, Liaudvilas, Liaudvyda, Liaudvydas, Pimė, penktadienį – Hildegarda, Pranas, Pranė, Pranius, Pranys, Singailas, Singailė, Sinotas, Sinotė, Sintautas, Sintautė.

Rugėjo 15 – Tarptautinė demokratijos diena.

Rugėjo 16 – Tarptautinė ozono sluoksnio apsaugos diena.

„Varnelė Baltoji – tai gražus baltas paukštis, tenorintis gražiai skristi...“

Pirmą rugėjo sekmadienį daug kelių vedė į Matiešionis. Jais i Nemuno vingio ir miško apjuostą kaimą iš Marijampolės, Kauno, Veiverių, Jonavos, Žemaitijos krašto ir kitų Lietuvos vietų rinkosi poezijos kūrėjai bei jos mylėtojai. Siauras pievos keliukas juos atvedė į Renatos Valatkienės sodybą, kur jaukios Nemuno kilpų regioninio parko gamtos apsuptyje, ošiant šimtamečiams ąžuolams, vyko Varnelės Baltosios knygos „Gyvenimo akvarelė“ pristatymas.

(Nukelta į 8 p.)

Renata – tarp eilėraščių ir savo tapytų paveikslų.

Finansavo ir verslo,
ir bendruomenių
iniciatyvas 2 p.

„Čia yra Lietuvos
širdis...“ 2-6 p.

UAB „Pieno
tyrimai“ – 2-3 p.
vertingiausias
pagalbininkas
pienininkystės
ūkio savininkui

Vėlyvosios avietės: 4 p.
saldu, gardu ir sveika...

Kompostu patrėsta dirva
atsidėkoja gausiu derliumi

Remigijus Treigys:
„Visada jaučiau iš
šios vienos žmonių
sklindantį žmogišką
tikrumą...“ 5-6 p.

Lietuvos sporto ąžuolas. Profesorius J. Skernevicius dviračio neatsisako ir sulaukės 90 metų

Kraštieji prof. Juozas Skernevicius pelnytais galima vadinti Lietuvos sporto ąžuolu. Žymus sportininkas, dėstytojas, treneris, mokslininkas sportiniu bei moksliini keliu ėjo pats ir dešimtmiečius juo vedė jaunają kartą. Kone visą savo gyvenimą atidavęs Lietuvos sportui, profesorius sako, jog pagrindinis žmogaus gyvenimo variklis – tai fizinis aktyvumas. Galbūt todėl ir šiandien, žengdamas per 90-ties metų jubiliejaus slenkstį, jis dieną pasitinka ant dviračio, kuriuo kone kasdien numina ne mažiau kaip 10 kilometrų. Apie tai ir dar daugiau J. Skernevicius pasakoja „Gyvenimo“ skaitytojams.

(Nukelta į 3 p.)

Prieš penkerius metus už pasiekimus sporto srityje J. Skernevicius apdovanotas padėkos medaliu „Gratitudo“. Apdovanojimą įteikė tuometis Kuno kultūros ir sporto departamento generalinio direktoriaus pavaduotojas V. Vainys (dešinėje).

Kuno kultūros ir sporto departamento nuotrauka

Vienas iš prizų iškeliau i Vyšniūnų biblioteką

Prienų Justino Marcinkevičiaus viešosios bibliotekos ir jos padaliniių skaitytojai šią vasarą kartu su Vilniaus, Kauno, Klaipėdos, Šiaulių, Panevėžio apskričių ir savivaldybių viešųjų bibliotekų, mokyklų bibliotekų bei Lietuvos aklųjų bibliotekos skaitytojais dalyvavo jau šeštą kartą kartu su LR Kultūros ministerija rengiamoje „Vasara su knyga“ skaitymo skatinimo akcijoje.

Prienų Justino Marcinkevičiaus viešojoje bibliotekoje ir jos padaliniuose dalyvauti akcijoje „Vasara su knyga“ užsiregistravo 298, iššūkį įveikė 179 skaitytojai, kurie perskaitė daugiau kaip 1300 knygų. Išmanijų technologijų bendrovės *Xiaomi* *Lietuva* vieną iš pagrindinių prizų – išmaniąją apyrankę *XIAOMI Mi Smart Band 6* – laimėjo Vyšniūnų bibliotekos skaitytoja *Danutė Kvedaravičienė*. Akcijoje aktyviai dalyvavo Naujosios Ūtos (17), Vyšniūnų (17), Užuguosčio (10), Išlaužo (20), Veiverių (20) bibliotekos, Aptarnavimo (92), Vaikų literatūros (73) skyriai.

Dėkojame bibliotekininkams ir skaitytojams už dalyvavimą akcijoje ir tikime, kad, mėgaujantis geromis knygomis, vasara neprailgė!

Prienų Justino Marcinkevičiaus viešosios bibliotekos informacija

„Čia yra Lietuvos širdis...“

Vis dar ne rudeniškais, bet rudens ženklu pribarstytais keliais į turgų anksti susirinko ir prekybininkai, ir pirkėjai. Kiek daug tame miško, sodo bei daržo gėrybių. Ir šeštadienio, ir sekmadienio turguje ypač pirkė ne tik grybus, bet ir bruknes, kurių litras kainavo tris eurus, spanguoles, už litrą mokėdami tris eurus. Didelio obuolių derliaus, ko gero, nebus, už obuolių kilogramą prašė euro, slyvų kilogramas kainavo iki pusantro euro. (Nukelta į 6 p.)

Rašytojo V.Petkevičiaus dukra Liuda Petkevičiūtė ir žmona Raisa Petkevičienė pasidalino mintimis apie tėtį ir vyra Vytautą, kuriam buvo svarbu lankytis Prienų turge ir kalbėtis su paprastais žmonėmis.

UAB „Pieno tyrimai“ – vertingiausias pagalbininkas pienininkystės ūkio savininkui

Pieninės galvininkystės vystymas ir plėtojimas – daug žinių, laiko ir kantrybės reikalaujantis darbas, o pienininkystės ūkio savininko tikslas – gera pieno kokybė, kuo didesni primilžiai bei sveiki gyvūnai.

Kad šis darbas vyktų kuo sklandžiau, su mažiausiomis sąnaudomis ir mažiausiai nuostoliais, visuomet į pagalbą pieno ūkiui ateina UAB „Pieno tyrimai“. Gyvūnų produktyvumo tyrimų (GPT) padalinio darbuotojai (GPT skyriaus vadovas, administratorius bei tyrimų asistentai), dirbantys visuose Lietuvos regionuose.

Gyvūnų produktyvumo tyrimus dėka pieninės bandos laikytojas turi galimybę kas mėnesį gauti informaciją apie kiekvieno tiriamojo melžiamo gyvūnų pieno sudėties bei kokybės rezultatus, reprodukcijos, seklinimų, apsiveršiavimų ir daugelių kitų duomenų. Tai ypač svarbu siekiant sukurti sveiką, produktyvia

veislinę bandą. Iš kontrolinio melžimo metu pamitu pieno mėginių atliktu tyrimu (baltymų, riebalų, somatininių lastelių, urėjos bei laktozės) galima vertinti pieno kokybę bei gyvūno sveikatą. Padidėjęs somatininių lastelių skaičius pieñe rodo mastito susirgimą. Šis susirgimas reikalauja greito ir efektyvaus gydymo, jei siekiama, kad karvė vėl duotų daug ir geros kokybės pieno. O pakitęs riebalų ir baltymų santykis rodo ketozę ar acidozę – taip pat labai svarbus rodiklis, lemiantis karvių raciono subalansavimą.

Siekiant, kad karvė būtų sveika ir produktyvi, pirmiausia, gyvūnai

(Nukelta į 3 p.)

EKSURSIJA-ŽYGIS PO ŠILAVOTĄ

Atstumas: 8 km.
Organizatoriai vaivins žygeivių koše ir žolelių arbata

2021 m. rugėjo 18 d. 11 val.
Vieta: Radušio g. 19, Šilavotas,
Prienų r. (aikštė prie Šilavoto bažnyčios).
Registracija el. paštu - info@atraskprienus.lt

EUROPOS PAVELO DIENOS' 21: ĮTRAUKANTIS PAVELDAS

Organizatorius Atrask Prienus Partneriai

Atrask Prienus Kultūros paveldo departamento centras

Finansavo ir verslo, ir bendruomenių iniciatyvas

Rugsėjo 10 dieną vykusiame Prienų rajono Vietos veiklos grupės narių ataskaitiniame-rinkiminiame susirinkime buvo išklausyta Prienų r. Vietos plėtros strategijos (VPS) projekto administravimo vadovė Virginijos Žliobiene ataskaita apie tai, kaip sekasi įgyvendinti Vietos plėtros 2015-2023 m. strategiją. Siam laikotarpiui buvo skirta 2 204 191 Eur paramos suma, iš jos – 1 763 353 Eur vietas projektams (administravimui – 440 838 Eur.) pagal du veiklos prioritetus – patrauklios aplinkos verslui ir darbo vietų kūrimas, socialinės įtraukties didinimas, vietas gyventojų kokybės gerinimas bei Socialinio aktyvumo skatinimas, bendruomeniškumo ugdymas ir socialinės atskirties mažinimas.

Pagal pirmojo prioritetė priemones pareiškėjai galėjo pasinaudoti parama ne žemės ūkio verslams kaimo vietovėse plėtoti ir pradėti. Pagal priemonę „Ūkio ir verslo plėtra“ iš viso patvirtintos 28 paraiškos 1 248 436 Eur sumai, sukurto 45 darbo vietas, trečdalies jų skirta jauniems žmonėms iki 29 metų ir iki 40 metų amžiaus.

V.Zliobiene teigimu, verslo plėtrai pareiškėjai pateikė devynis su kraštovaizdžio tvarkymu, pastatų ir vidaus apdailos, apgvendinimo, pastatų apšildymo, šaldymo įrenginių priežiūros ir remonto, sporto ir aktyvaus poilsio paslaugų teikimu susijusius projektus, jiems pa-skirstyta 415 895 eurų. Tiesa, galbūt dėl nepasitikėjimo savo jėgomis ir kitų aplinkybių trys pareiškėjai atsiėmė pateiktas paraiškas net ir po sutarties pasirašymo, todėl lėšų likutis (84 192 Eur) buvo perkeltas projektams, skirtiems verslo pradžiai.

Asmenys, ketinantis pradėti savo verslą, galėjo pretenduoti į 51 437 eurų paramą vienam projektui, iš viso parenkta 19 projekty 832 541 euro sumai. Kaimo vietovėse bus teikiamas kraštovaizdžio tvarkymo, gaminių iš tekstilių gamybos, pastatų apšildymo, sulčių spaudimo, reklaminių gaminių, sporto ir aktyvaus poilsio ir kitos paslaugos.

Pagal antrajį prioritetą galėjo būti teikiami projektai, skatinantys kaimo bendruomenių narių socialinių aktyvumų, bendruomeniškumą, partnerystę, stiprinantys jų gebėjimus, motyvuojantys siekti geresių gyvenimo sąlygų kaimे.

V.Zliobiene s pastebėjimu, bendruomenės aktyviai teikė projektus. Pagal Vietos plėtros strategijos priemonę, skirtą NVO socialinės veiklos skatinimui ir ivairinimui, buvo pateikti 5 projektai 93 194 eurų sumai. Kaimo vietovėse bus teikiamas edukacinės, siuromo iš antrinių žaliavų, sveikatingumo, sodo ir daržo gėrybių dzjovinimo bei liofilizavimo, maisto ruošimo, grožio paslaugos. Priemone „Pagrindinės paslaugos ir kaimų atnaujinimas kaimo vietovėse“ pasinaudojo du pareiškėjai, infrastruktūros kūrimui ir plėtrai iš viso skirta 134 030 euru.

Kaip minėjo Prienų rajono VPS projekto administrevimo vadovė, tarp pareiškėjų populiarus VPS priemonė – „Kultūros savitumo išsaugojimas, tradicijų tēstimunas“, jos įgyvendinimui planuota skirti paramą dešimčiai projektų, o sulaukta 18 paraiškų 152 970 eurų sumai. Toks aktyvumas rodo, kad kaimo žmonėms reikia ne tik duonos, bet ir kultūrių renginių, prasmingo laisvalaikio.

Pasak V.Zliobienės, nepanaudotų rezervų dar yra, pirmiausia vietas projektų pareiškėjų ir vykdytojų mokymo, įgūdžių įjėjimo srityje, kur pateikta du projektai

Ataskaitas pateikė Prienų r. VVG pirmininkė V.Zliobiene ir VPS projekto viešųjų ryšių specialistas, projekto administratorius Saulius Narūnas.

18 249 eurų sumai vietoj planuotų trijų. Pranešėja apgailestavo dėl to, kad net ir po dvieju kveitimų teikiti projektus nepasisekė įgyvendinti rodiklių, numatyti pagal VPS priemonę „Bendradarbiavimas“, vienam projektui suplanuota skirti iki 19 926 eurų.

V.Zliobiene pasidžiaugė, kad, vertinant VPS rezultatyvumą ir pažangos lygi, Prienų rajono VVG pasiekė aukštus vietos plėtros strategijos įgyvendinimo finansinio, fizinio rezultatyvumo ir naujų darbo vietų sukūrimo rodiklius, todėl skirta papildoma paramos suma tolimesniam VPS įgyvendinimui. Pereinamajam laikotarpiui numatyta 160 399 eurų iš ekonomikos gaivinimo priemonės atsigavimui po COVID-19 krizės paremti ir 186 984 eurų iš EŽŪFKP. Susirinkimo dalyviams pritarus didžioji dalis EŽŪFKP lėšų ir projektams pagal išairias priemones nepaskirstytų lėšų likučiai, iš viso 234 142 eurų, bus nukreipti verslo srities projektams, galės būti finansuojami keturi – penki nauji projekai.

Prienų rajono VVG įsipareigojusi Vietos plėtros 2015-2023 m. strategiją įgyvendinti iki 2024 m. gruodžio 31 d.

VPS projekto viešųjų ryšių specialistas, projekto administratorius Saulius Narūnas papasakojo apie Prienų rajono VVG narių dalyvavimą teritorinio bendradarbiavimo projekte „Kartos kartu“, kurio pareiškėjas – Joniškio rajono partnerystės vienos veiklos grupė. S.Narūno teigimu, šis projektas suteikė progą prieniečiams net pažinti Joniškį, Molėtus, Telšius, užmegztį ryšių su vietas bendruomenių astovais, bet ir pristatyti Prienų krašto išskirtinimą. Projekto dalyviams buvo surengtos ekskursijos po Veiverius, Šilavoto Davatkyną, vyko fotografijos užsiėmimai Balbieriškyje, folkloro stovykla Skriaudžiuose, edukacija „Duonos kelias iki stalo“.

S.Narūnas informavo apie būsimas folkloro ir kulinarijos stovyklas Telšiuose, visus, mėgstančius aktyvų laisvalaikį, pakvietė į dviejų dienų žygį Joniškyje, kuris vyks spalio mėnesį.

V.Zliobiene pasidžiaugė sėkmingu bendradarbiavimiu su Prienų rajono savivaldybe, padėkojo Prienų r. VVG valdybos nariams už konstruktyvų darbą. Susirinkimo dalyviai išrinko naują valdybą, sudarytą iš nevyriausybinių organizacijų, verslo ir vietas valdžios astovų. Jos pirmininku patvirtintas Prienų rajono savivaldybės Kultūros ir jaunimo skyriaus vedėjas Rimantas Siugždinis.

Dalė Lazauskiene

Naujoji Prienų r. VVG valdyba (nepilnos sudėties) su pirmininku R. Siugždinu.

Jūratė Kalvaitienė

G E L M Ė S

Autorinių papuošalų paroda

Birštono muziejus
Vytauto g. 9, Birštonas
LT-59211, tel. 8 319 65605
www.birstonomuziejus.lt

Dovilė Tomkutė

A T S P I N D Ž I A I

Grafikos darbų paroda

Parodų pristatymas
2021 m. rugėjo 16 d.,
ketvirtadienį 14 val.
Paroda veiks iki spalio 16 d.

Tai, kas išaugina...

Lietuvos sporto ažuolas. Profesorius J. Skernevicius dviračio neatsisako ir sulaukės 90 metų

(Atkelta iš 1 p.)

– Gerbiamas Juozai, papaskokite, kaip jaunuolio, augusio nedideliam Kašoniu kaimelyje, gyvenime apskritai atsirado sportas?

– Gyvenant kaimė, tekdavo pri-sigalvoti įvairiausių veiklų. Kadangi vaikystėje fiziškai nebuval labai stiprus, mano dėdė (buves puskarininkis) nutarė mane sustiprinti ir su-galvodavo man įvairių užduočių, pvz.: išskelti laužtvą iki 100 kartų, buvo padarės ir medines lygiagretes, ir skersinius įvairiems pratinams. Taip po truputį sustiprėjau ir baigės vidurinę mokyklą išstojau į tuometinį Kūno kultūros institutą. Reikia pri-pažinti, kad iš pradžių buvau įver-tintas silpnokai, bet jau pirmame kurse pradėjau pelnyti medalius. Ta-da ir treneriai atkreipė į mane dė-mesį, pradėjau labiau prižiūrėti.

– Per savo karjerą nuėjote išties ilgą kelią: koks jis buvo?

– Iš pradžių buvo studijos, kur viskas buvo nauja: anatomija, fizionomija, biomechanika, sporto teoriya ir t.t., tad stengiausiai visa tai išsi-savinti. Baigęs studijas, buvau pa-skirtas dirbtą į Vilniaus pedagoginių institutą. Ten atsakomybė, žinoma, buvo didesnė. Tuo pačiu metu man buvo patikėta treniruoti Lietuvos slidinėjimo rinktinę, kurią treniravau beveik 35 metus. Dirbau su fiziškai ir dvišiškai stipriaus žmonėmis ir stengiausiu juos dar labiau sustiprinti. Anuomet toks darbas buvo mažai suprantamas, trūko ir žinių, tad teko pradėti pačiam tyrinėti ir taip iši-traukiai į mokslinę veiklą.

Atsakomybė buvo didžiulė. Juk didelis fiziniškasis krūvis, kurį gauna sportininkai, organizmui yra stresas. Taip, jis gali būti naudingas, bet gali ir nieko gero neduoti ar būti žalingas, o žalos aš labiausiai bijoju. Norėjau, kad jis duotų kuo didesnę naudą. Kadangi man pačiam teko užsiimti slidinėjimu, lengvaja atletika ir baidarių irklavimui, pirmiausia tyriau šias kryptis, o vėliau tyrimai išsiplėtojo ir iki kitų sporto šakų. Bėgant laikui, atsirado galimybė būti disertacijų konsultantu. Kadangi pats turia profesoriaus laipsni, jo siekti padėjau ir kitiems. Siekdamas savo sukauptas žinias perduoti jaunes-nėms kartoms, kad jos nedarytų klaidų, kurias dariau pats, pradėjau ir leidybinę veiklą.

Taigi kelias, kaip ir sakote, buvo ilgas. Stengiausiai paliki savo pėdsaką sporto istorijoje ir padaryti, kad Lietuvos sportas kiek galima daugiau būtų paremtas mokslu.

– Buvote pripažintas lengvosios atletikos, slidinėjimo, baidarių ir kanojų irklavimo sporto meistras, daugkartinis Lietuvos čempionas. Ar asmeninė patirtis padėjo ir kito-se karjeros etapuose?

– Dabar tai vertinu, kaip kvali-stę, manau, jei būčiau koncen-travėsienoje sporto šakoje, būčiau pasiekė aukštésnių rezultatų. Kita vertus, pažinau daugiau...

Visuomet pirma pažintis yra praktinė, antra – teorinė, t.y. skai-tymas ir domėjimasis, ką kiti žmonės yra padarę toje srityje, ir tik trečia – tyrinėjimas. Per praktiką gali suprasti tam tikrus dalykus, kaip pasiekti tai, kad galimybės būtų kuo geresnės.

– Esate žymus sportininkas, dėstytojas, treneris, mokslininkas – tiek pasiekia tik savo veiklai atsidavę žmonės: kokiais pagrindiniai principais vadovavotės eida-

– Pagrindinis principas – kuo geriau atlikti savo darbą. O, norint ji gerai atlikti, reikia: daug žinoti, skai-cyti ir eksperimentuoti, kaip tie veiks-mai, kuriuos tu duodi savo auklė-tiniam, veikia siekiant vienokio ar kitokio tikslų. Šiuo principu vadova-vausi ir paskaitose, ir treniruotėse. Prieš kiekvieną paskaitą jaudin-davausi, kaip prieš startą. Niekada studentams neskaitydavau – vi-suomet kalbėjau ir stengdavausi tai daryti nuoširdžiai.

– Ne vieną dešimtmetį trenira-vote Lietuvos slidinėjimo rinktinę, į pergalęs atvedėte ir čempionus: Jūsų nuomone, kokiomis savybėmis turi pasižymėti geras sportininkas?

– Lietuvos čempionų, kurie vienu ar kitu momentu pas mane treniravosi, buvo apie 40, o olimpiniai čempionai buvo du – V. Vencienė ir A. Šalna.

Visuomet sakau, kad sportininkas stiprėja ilsėdamasis, bet prieš tai jis turi pavargti. Jeigu jis prieš tai nepavargsta, jis gali išsėtis, kiek tik nori, bet jis tik silpnės. Atsigautant tu gali pakilti į dar aukštęsny li.

– Amžinas klausimas: talentas ar darbas lemia gerus pasiekimus?

– Talentas – tai labai platus pasa-kymas... Talentų gali būti įvairių, bet tai yra genetika. Tai konkretus dalykas, kurio tu nepakeisi. Žmogus gimsta su tam tikra genomo struk-tūra, kuri susideda iš daugelio dalių, leminčių ir žmogaus fizinį ir psi-chinį vystymąsi. Kita dalis – tai ug-dymas plačiąja prasme: ir mityba, ir ekonominės bei socialinės salygos, aplinka, draugai, mokykla, šeima ir t.t. Nuo šių veiksnų priklauso ir žmogaus gyvenimo raida, jo tikslai ir siekiai.

– Profesoriu, jei gerai žinau, sporto vis dar neatsiskote?

– Tai daugiau fiziniškasis aktyvumas, o ne sportas, nes Lietuvoje įprastai sportu vadiname profesionalų rezultatų siekį. Fiziniškasis aktyvumas pada-da žmogui pagerinti gyvenimo kokybę, tad kiekvieną dieną dviračiu nuvažiuoju 10–15 kilometrų, taip pat megstu plaukioti.

Manau, tai turėtu būti kiekvieno žmogaus gyvenimo būdo dalis, jeigu šito žmogus atsakso – jis nyksta. Se-nejimo visai sustabdyti negalime, bet sulėtinti tikrai galime. Ir tai reikia daryti. Dauguma žmonių tai žino, bet mažai kas tai daro.

– Sakoma, kad apie žmogų by-loja jo darbai, tačiau už kiekvieno daug pasiekusio žmogaus, visų pirm-a, slypi asmenybė, tad kas labiau-siai džiugina Jūsų širdį?

– Per gyvenimą užsiėmiau daug kuo: pastačiau namus, gaminau langus, éjau po miškus ir rinkau įvairius pagalius, iš kurių dariau baldus. Na, o dabar sėdžiu savo verando, kurią

Rimantė Jančauskaitė

UAB „Pieno tyrimai“ – vertingiausias pagalbininkas pienininkystės ūkio savininkui

(Atkelta iš 2 p.)

turi būti šeriami geros kokybės pa-šara. Pašaras yra neatsiejama pieno kokybės dalis, nes nuo to, ką suėda karvė, priklauso pieno rezultatai. Nepakankamai gausiai ar blogos kokybės bei nesubalansuotais racionais šeriamų karvių pieningumas gali sumažėti 25–50 proc. Tik tinkamas šerimas kokybiškais pašarais padeda išvengti daugybės karvių sveikatos problemų ir lemia 60–70 proc. būsimo pelno. Tokiam šerimui užtikrinti būtinai pašarų kokybės tyrimai, kuriuos operatyviai ir ti-ksliai galima atlitti UAB „Pieno tyrimai“.

Taip pat UAB „Pieno tyrimai“ laboratorijoje iš pieno mėginiu ga-lima nustatyti ir mastito sukėlėjų bei parinkti antibiotikus sergančiai kar-vei. Iš pieno mėginiu taip pat galima nustatyti, ar karvė veršinga ar ne. Toks mėginsys gali būti imamas jau 28 d. po seklinimo. Veršingumo tyrimas iš pieno yra „dėkingas“ karvės atžvilgiu, nes nereikia rektalinės ap-žiūros ir jos sukeliamo streso. Taip pat, naudojant šį metodą, išvengiama kontaktu tarp gyvulių per diagno-stikos priemones, mažėja infekcijos paplitimo galimybė. Operatyviai gaunamas rezultatas leidžia greičiau persėkinti neveršingas karves ir taip sutrumpinti neveršingą laikotarpi bei išvengti papildomų nuostolių.

Produktuvumo tyrimų asistentai visuomet pasiruošę pagelbėti, atlie-kant ir ūkinėjų gyvūnų ženklinimo bei registravimo paslaugą, ir tiria-mosiose, ir netiriamosiose bandose.

Dar vienas labai aktualus ak-acentas – pieno kokybei labai svarbi ūkyje naudojama tvarkinga melžimo bei pieno šaldymo įrangos. Labai svarbu laiku periodiškai atlikti pieno kiekio matavimo priemonių kalib-ravimą ir melžimo įrangos bei pieno šaldymo rezervuarų patikrą, kuri už-tikrintų ūkio savininkui tikslią pieno kiekio apskaitą ir energetinių resursų tausojimą. Tokiu atveju pieno ūkį savininkai turėtų kreiptis iš UAB „Pie-no tyrimai“. Laboratorijos kalib-ravimą skyrių, kuris atlieka minėtas paslaugas.

Siekiant igvendinti gyvūnų už-krečiamų ligų kontrolės reikalavimus, enzootinės galvijų leukozės ir bruceliozės kontrolei vykdys UAB „Pieno tyrimai“ iš tiriamujų ir neti-riamujų karvių bandų paimitų pieno mėginių paruošia jungtinius pieno mėginius ligų tyrimams atlikti, svei-kos bandos statusui palaiptyti. Tam, kad minėti tyrimai būtų atliekami iš pieno mėginių, reikia, kad tuo metu melžiamų karvių ūkyje būtų ne mažiau kaip 30 proc.

Visomis šiomių paslaugomis norai naudojasi Dzūkijos skyriaus ūkininkai, o susidarius įvairioms situacijoms, susijusiomis su produktyvu-mo tyrimais, kartu ieškome būdų, kaip kuo operatyviai išspręsti iški-lusius klausimus.

Nesenai aplankytis Romos Ar-manavičienės ir Vinco Žvirblio ūkiai. Sie ūkininkai produktyvumo tyrimus vykdę daugiau kaip 20 metų. Juose laikoma vidutiniškai po 60 tiriamųjų karvių. Metinis produktyvumas kiekvienais metais didėja 600-800 kg. Pieno baltymų ir riebalų santykis taip pat pasikeičia: riebalų nuo 4,32 proc. iki 4,45, baltymų nuo 3,35 iki 3,52 proc. Produktyvumo tyrimų duomenų dėka, tely-

čias bandos pakaitai atsirenka ir už-siaugina patys iš aukštos veislės vertės tėvų. Kiekvienais metais savo bandas papildo po 10-15 pirmaver-sių. Labai myli savo gyvulius. Sten-giasi sudaryti puikias laikymo sąlygas savo gyvuliams.

Ūkininkai noriai naudojasi mū-sų pateikiamomis ataskaitomis, to-kiomis, kaip „Probleminės karvės“, „Karvių bandos problemų įvertini-mas“, „Bandos vidutiniai metiniai rodikliai ir dvielės paskutinių kont-rolinių melžimų palyginimo rodik-lių“, iš jų galima matyti, kaip pakito rodikliai per mėnesį, atsradus di-desniams pakitimams, tuo pat ie-škoti optimalaus sprendimo.

Norint ūkui būti konkuren-cin-gam, ūkio savininkas turi žinoti visą informaciją apie savo gyvūnų pro duktyvumą, sveikatą, pieno kokybę, šeriamų pašarų ir jų atsargų mitybinę vertę bei ūkio gamybos pajėgumus, o produktyvumo tyrimai ūkyje turi būti ne prabanga, o būti-nybė.

Didžiuojamės visais Dzūkijos skyriaus pienininkystės ūkiais, kurie vykdo produktyvumo tyrimus ir nesitraukia iš pienininkystės verslo. Net ir šiuo sunkiu pieno sektorius laikotarpiu stengiasi išlaikyti karves, statosi arba rekonstruoją savo tvartus, gerina karvių melžimą ir gyvulius laikymo sąlygas.

Nuo šiandžiai dėkojame visiem Dzūkijos skyriaus tiriama ūkio bandų laikytojams už pasitikėjimą ir bendradarbiavimą su UAB „Pieno tyrimai“.

Lina Kriukelienė
UAB „Pieno tyrimai“
Gyvūnų produktyvumo tyrimų
Dzūkijos skyriaus vadovė

Kultūra: mumyse ir šalia mūsų

Projektų remia
SPAUDOS,
RADIJO IR
TELEVIZIJOS
RĒMIMO
FONDAS

Remigijus Treigys: „Visada jaučiau iš šios vienos žmonių sklindantį žmogišką tikrumą...“

Remigijus Treigys gimė 1961 m. birželio 26 d. Kaune. Vaikystės metais su tėvais gyveno Šilavote, kur lankė pradinę mokyklą. 1976 m. baigė Klaipėdos rajono Agluonėnų aštuonmetę mokyklą. 1979 m. baigė Klaipėdos rajono Priekulės vidurinę mokyklą. 1987 m. baigė studijas Lietuvos dailės instituto (dabar Vilniaus dailės akademija) Klaipėdos vizualinio dizaino katedroje. Šiuo metu dirba VDA Klaipėdos fakultete.

Fotomenininkas Šilavoto „Davatkyno“ plenerų dalyvis. Kiekvienais metais sugrįžta čia kurti ir pasisemti įkvėpimo. Kūrybai įtakos turi vaikystės kraštovaizdžiai – Suvalkijos lygumos, Šilavoto pušynai, kalvos, vieškeliai, toliai. Yra surengęs per 48 personalines parodas Lietuvoje, Lenkijoje, Slovakijoje, Suomijoje, Vokietijoje ir kitur. Kartu su kita fotografais dalyvavo per septyniasdešimtyje grupinių parodų Lietuvoje bei svečiose šalyse. R.Treigio fotografijos saugomos: Lietuvos dailės muziejuje, Odensės fotografijos meno muziejuje, Daniijoje, Suomijoje, privačiose kolekcijose bei kitose kultūros įstaigose. Autoriaus darbai yra publikuoti parody kataloguose bei atskiruose leidiniuose. 2006 m. jam įteikta Lietuvos fotomenininkų sajungos premija, skirtos kūrybinės stipendijos Lietuvoje bei užsienyje, 2018 m. suteiktas Klaipėdos kultūros magistro vardas. R.Treigys – 2020 tarptautinės meno mugės Art Vilnius '20 geriausias menininkas.

Su Remigijumi Treigiu kalbėjomės Šilavoto Davatkyno plenero metu, liepos mėnesio pabaigoje. Šiame interviu mūsų krašties papasakojo įdomią detalių apie savo vaikystę, išdaigas mokykloje, vėlesnių gyvenimą ir kelią fotografijos link.

– Kaip Jūsų gyvenime atsirado Šilavotas?

– Gimiau Kaune. Vėliau tėvai atvažiavo dirbtį ir gyventi į Šilavotą. Aš čia gyvenau iki 10 metų. Čia pradėjau lankyti mokyklą, mane mokė mokytojas Vincas Medelis.

Tėvai pradžioje gyveno Krūvelynėje, vėliau pas Juodsnukytės – jos nebuvuo mūsų giminės, bet buvo geros tetos. Jos mane ypač lepindavo. Jų svirno antrame aukštė būdavo prikabinta kumpių, lašinių. Pamenu, kai su Onute užlipdavom kopėčiomis ant svirno, man leisdavo išsirinkti ką tik noriu: ar kumpi, ar skilandį. Jų man atiduodavo – atiduodavo geriausia, ką turi.

– Šilavote lankėte pradinę mokyklą. Kokie atsiminimai iš mokyklos?

– Atsimenu, kaip mama atvedė į pirmą klasę. Aš nenorėjau pasilikti mokykloje, mamai į ranką įskibau ir nepaleidau. Bet teko. Mokytojas Vincas Medelis pasodino į viena suolą su Sigitu Dūdoniu. Mes buvome draugai.

Dar labai atmintyje įstrięs vienas įvykis. Pamenu mes, mokiniai, lauke, gal žaidėme, gal vyko pamoka. Aš buvau viduryje ratelio. Vienas mokytojas, tai pamatės, uždainavo: „Mūs kolūkio pirmininkas viduryj ratelio“. Aš tuo metu taip nesmagiai pasijaučiau, man taip buvo gėda. Nenorėjau būti išskirtas iš kitų mokinų, buvo labai nejauku. Visada tėvai mokė, kad nereikia susireikšminti. Jei tik pastebėdavo, labai greitai nuramindavo. Man visada buvo nemalonus kitų dėmesys man dėl tėcio ir mamos pareigų.

– Mokykloje berniukai mėgda- vo kręsti įvairias išdaigas. Ar pats buvote pavyzdingas moksleivis, o gal labiau padykęs?

– Nebuvau labai geras mokinys. Labiau buvau „pri įtinginio“. Pamenu vieną įvyki. Šilavote nebuvu asfalto, buvo žvirkeliai, molis. Prie mokyklos buvo skardis, nes keliais buvo žemiau. Per pertrauką aš nustūmiau vieną mergaitę į moliną kelį nuo skardžio. Visa tai pamatės mokytojas Medelis papasakojo mano tėvams. Tėvai labai barė. Bet berži-

nés košės negavau.

Labai gerai pamenu, kad vienintelį kartą gavau „diržo“ nuo tėtės. O buvo taip. Mama man parinko žalias sportines kelnes, nes turėjome eiti į gegužinė estradoje. Man jas labai ne patiko, buvo kiek didokos ir aš griežtai atsisakiai jas dėvėti, tada tėtis išsi- traukė diržą... ir aš su tomis kelnėmis jau buvau šventejė.

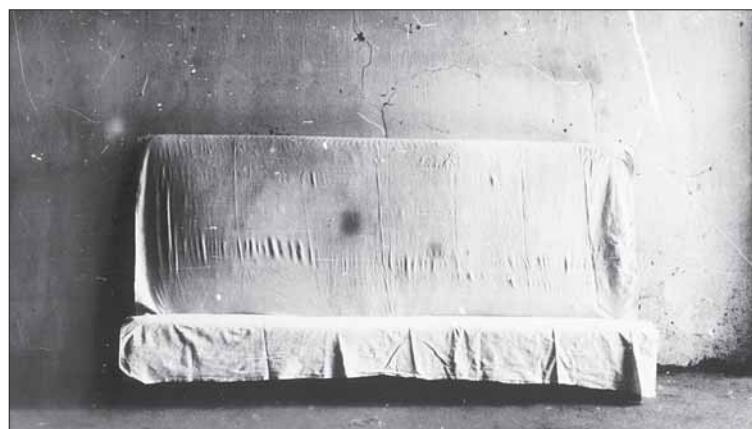
Vieną kartą pabėgau iš dantistės Premeneckienės, nes labai bijoau dantų taisymo. Mama nuvedė gydytis dantų. Pasodinus į kédę, ji kartu su gydytoja kažkur išejo. Tik pamaciau, kad jų nėra – pro duris ir į pakalnė namo. Mama su motociklu, mane vejas. Liepė stoti. Bet aš nestojau. Parbėgau namo ir visą dieną slėpiaus už tvarto.

Pamenu seselę Birutę Žiobiéné, jii man išgelbėjo gyvybę. Tėvai nupirkko dvirati ir aš nuo mechaninių dirbtuvų kalno pasileidau į apačią, į centrinę gatvę. Nesuvalžiau ir trenkiausi į griovį. Praradau sąmonę, lūžo du raktikauliai. Birutė pamatė ir atgaivino. O aš visą vasarą vaikščiojau su raktikaulių įtvarais – sparnais.

– Daug vaikystės prisiminimų iš Šilavoto. Čia augai, buvo daug draugu, buvai apsueltas mylinčiu kaimo žmonių. Tėvams gavus paskyrimą dirbtį kitame Lietuvos krašte, teko išvažiuoti iš Šilavoto. Ar taugvenamos vienos pakeitimų buvo svarbus?

– Vėžaičiuose tėvai įskūrė daugiautbyje. Man buvo tokis jausmas, kad aš tapau uždarytas, išvežtas iš savo medinio namuko, iš savo smėlio dėžės ir uždarytas. Dabar suprantu, kad tuomet man, dešimtmiečiu, tai buvo didelė trauma. Vėžaičiuose tėtis dirbo agronomu, vėliau jam pasiūlė dirbtį Agluonėnuose. Taip ir likome ten gyventi.

Kai išsikėlėme iš Šilavoto, čia vis važiuodavo tėvai, veždavosi ir mane. Jie aplankydavo Oną ir Marytę Juodsnukytės, Joną Mikučiauską. Jau daug vėliau, kai pats nusipirkau automobilį, per metus vieną kartą būtinai atvažiuodavau į Šilavotą, apeidavau miestelį. Lankydavau Juodsnukytės. Pas niekā neužeidaus, tiesiog pereidavau patį Šilavotą.

Vienintelį kartą išdrįsau užėiti į namus, kuriuose gyvenome. Tuomet juose nebuvo buvęs apie 35-erius metus. Buvo labai įdomu – nebuvo nėkas juose pasikeitę. Aplinka, namas, kambariai, sienos, elektros laidai, durys – viskas buvo taip, kaip kuomet mes gyvenome.

– Pamenu viename plenere nutapėte Davatkyno gėles. Aš stebėjausi, kad tai fotografo kūryba. Kad kodėl pasirinkote fotografiją, ne tapybą?

– I fotografiją aš atėjau per kiną bei tapybą, dar besimokydamas Dailės institute, Klaipėdos vizualinio dizaino katedroje (dab. Vilniaus dailės akademija, Klaipėdos fakultete). Kai baigiau institutą, gavau paskyrimą dirbtį Naujojoje Akmenėje. Bet aš jau buvau susiradęs mokytojo darbą Palangoje. Paprašiau rektoriaus, kad leistų dirbtį Palangoje, nes netoli tėvai ir jau yra sutarta darbo vieta. Taip pradėjau dirbtį Palangoje. Mokiau piešimo ir dailės istorijos. Mokiau vakarinėse pamokose – nuo 17 valandos. Buvo labai nepatogu važinėti į Palangą, labai retai važiuodavo autobusai. Vėliau katedros vedėjas pasiūlė Klaipėdos katedroje dirbtį mokymo meistru. Aš sutikau, nes važinėjimas autobusu buvo tikrai varginantis. Taip pradėjau dirbtį Klaipėdos vizualinio dizaino katedroje mokymo meistru. Dabar dirbu video pagrindų ir fotografijos dėstytoju. Šią discipliną dėstau 6 metus.

– Jau beveik dešimtmėtį dalyvaujau Šilavoto pleneruose. Kas pa- skatino atvykti čia pirmą kartą?

– Mane patraukė gimtinė, vairystės vietas. Kai išgirdau, kad čia vyksta menininkų plenerai, labai norėjau čia atvažiuoti ir vis galvojau – kaip. Pasiteiravau Arvydu Žalpio, kas organizuoja plenerus. Taip sužinojau, kad organizatorius yra Alfonsas Vilpišauskas. Pasiskambinau jam, prisi stačiai, kad esu fotografas, kad gyvenau Šilavote. Jis paklausė, patylejo ir sako: – „gerai, atvažiuok, bet turėsi daryti meną“. Taip aš čia atvažiau.

Mažumo didybė

Pažvelk į dangų,
I debesį tamsų.
Matai?
Dar ne?
Pažiūrėk pro plyši dangaus.
Plačiau. Ir giliau.
Kiek matysi gali,
Ten,
Kur žvaigždės gyvena
Aukštai,
Dar aukštai!
O kas ten? Už žvaigždžių?
Ar matai?
Koks tu mažas, žmogau,
Ir koks didelis tavo tikėjimas!

Audros

Spragsi žodžiai,
Lūžinėja mintys,
Plaukia ižu sakiniai,
Laigo skiemenys lyg šunys,
Raides zirzia pašaliais,
Žaibas skelia sapną –
Išsimėto draiskalais,
Jais kamšai ir lopai
Būtų savo,
Ar tikrai tai sapnavai,
Kol staiga
Gyvu šaltiniu prasiveržia
Ir akivarai nugarma,
Balto lapo tušuman,
Visa tai,
Kas liūdna, gėda, skauda,
Ir dėl ko labai džiaugiuos.
Audros slūgsta,
Vėjai tyksta, stоя vaiskuma
Aš – švari,
Gimus dar vieną kartą,
Naują lapą prirašyt.

Alma DJ

Dar ne ruduo

Ir jau ne vasara
Neverki
Nepasikartos
Tik knygoje
Kadais skaitytoje
Lyg žiogas naktyje
Tau uždainuos
Tik vienas
Sakinys
Tarsi klaida
Pabrauktas
Raudonai –
Ir atminčiai
Sakyki
Ačiū
Už knygų
Puslapius
Išmoktus
Mintinai –
Ir vasarai
Ir rudeniu
Alyoms
Astrai
Būtinai
(ar žiedas, ar vardas –
uzmiršai?)
Irisams
Kur
Žydejo
Melynai –
Dar ne ruduo
Ir jau
Ne
Vasara –
Akimirka
Kurios
Prašei
„sustok“ –

Palma Pugačiauskaitė

Nukelta į 6 p.

Parengė Ona Ališauskienė

„Varnelė Baltoji – tai gražus baltas paukštis, tenorintis gražiai skristi...“

(Atkelta iš 1 p.)

Beje, Varnelė Baltoji – tai pati Renata Valatkienė, į pirmąjį eilėraščių ir miniatiūrų knygą sudėjusi savo pačios labai spalvotus ir įvairius išgyvenimus. Ir vis dėlto, kodėl toks pseudonimas, kodėl būtent Varnelė Baltoji? Autorės teigimu, tai ne pavadas, o nuolatinė būsena, lydinti nuo pat mažumės.

– Aš visada jaučiausi kitokia, nepritampanti, besielgianti ne taip kaip reikia ir dažnai išeinanti už standartiškumo ribų, pilna kunkuliuojančių emocijų, kurios kartais praveržia pro griežtus visuotinos elgesenos normatyvus. Su metais atėjo branda ir supratimas, kad būti kitokia tiesiog privalusmas ir kad nereikia to slėpti ar bandyti save keisti, – sveikindamasi su susirinkusiais bičiuliais, artimaisiais ir Matiešionių bendruomenės žmonėmis sakė Renata.

Daugiau paaiškinimų nelabai ir reikėjo. Susirinkusieji klausėsi bardo ir poeto Arvydo Paulausko, kitų kūrėjų bičiulių Algimantos, Alyvyras, Nijolės skaitomų eilių iš „Gyvenimo akvarelės“, ir grožėjos čia pat ant klojimo sienos ir pievelės eksponuojamais Renatos nutapytais paveikslais, gimusiais kartu su eilėraščiais ir miniatiūromis.

Antrosios popietės dalies metu visi persikelė į klojimą. Čia prie kavos ar arbato puodelio iš video ekranovėl skambėjo muzika ir Varnelės Baltosios eilės, kurias skaito Renatai nepažystama aktorė Virginija Bartašiutė. Jai taip patiko viešoje erdvėje pasklidę Renatos eilėraščiai, kad ji panoro juos īgarsinti. Dar vieną autorės *facebook* bičiulis iš Ispanijos Artūras Smauglys susuko video.

Taigi tą rugsėjo sekmadienį mūsų laukė daug netikėtų, bet mielių širdžiai akimirkų. Kartu gimė ir viltis, kad Renatas Valatkienės sodybos kiemas taps dar viena nauja erdve, traukiančia į Matiešionis, jau garsius medžio skulptorės Rimantės Butkuvės angelais, Baltistikos ažuolo prof. Jono Kazlausko teviške, ažuolynu... Iki naujų susitikimų.

Ramutė Šimukauskaitė

Žmogaus diduma

*Mazutėm vaikelio pėdutėm ejau,
Su vėju lenktynių per jūras skridau,
Paaugusiai širdžiai kelius istabiausius tiesiau,
Gyvenimo greiteliais, autostradom lėkiau...
Dabar gi,*

*Kai rytmečio saulė paglosto akis
Ir lengvas vėjelis kutena padus,
Ranka vieniša glaudžia antklodę vis,
O kūnas nenori palikt susapnuotas viltis...
Kai saulėti toliai savo grožiu vilioja
Ir žodžiai sparnuoti paukščiu nuplasnoja,
Širdis lyg nelaisvė pagauta spurdena
Ir meilės sparnai nukirpti neplazdena...
Šioj žemėj nereikia jokių dovanų,
Šlovės ir garbės aštriu spinduliu.
Išmokti mylēti ir būt mylimam –
Štai laimė tikra ir žmogaus diduma.*

Eilėraščius palydėjo Arvydo Paulausko atliekamos dainos.

Knygelė su palinkėjimais pasklisis po Matiešionis.

Su bičiulėmis iš Žemaitijos krašto Renata Valatkienė susipažino Šarkelėje vykusime kūrėjų sąskrydyje.

Gyvenimo akvarele

*Jei atrodo, kad žolė nežalia
Ir dangus mėlynumą praradęs
Klausk savęs, ar kalta čia spalva,
Ar esi regejimo galią praradęs?
Ar regi pienės pūko lengvumą,
Ar matei, kaip atrodo aušra?
Pasaky man, kaip atrodo vyšnia,
Ji kokio raudonumo?
Ir saulūžė danguj,
Ar geltona, ar ne?
Ir upelis šaltumo ledinio,
Pasaky, kokio jis skaidrumo?
Gal žinai, ar spalvota svaja?*

*Jeigu ne, gal vertėtu
Suteikt jai ryškumo?
Klevu lapas vis keičias
Su metų laikais
Kaip žmogus – čia vaikas,
Čia žilais jau plaukais
Negi vien tik balta
Arba juoda matai?
Nesakyk, kad nemoki tapyt
Ir teptuko nemoki valdyt.
Patikėk, jog ir tau
Šitiuk talentų duota,
Kad gali kokį nori
Peizažą tapyt...*

Į TREČIOJO AMŽIAUS UNIVERSITETO

NAUJUJŲ MOKSLO METŲ ATIDARYMO ŠVENTĖ

2021 m. rugsėjo 22 d. 14 val.

PRIENŲ KULTŪROS IR LAISVALAIKIO CENTRE

Trečiojo amžiaus universitetas – tai pažangi mokymosi ir bendravimo aplinka vyresnio amžiaus žmonėms (kviečiami asmenis nuo 55 metų amžiaus).

Renginyje gali dalyvauti tiks Galimybų pasus turintys asmenys, taip pat prievalečiai laikyti LR SAM ministrų sveikatos saugumo reikalavimų.

Kviečiame

Malonai kviečiame dalyvauti!
Laukiame ir naujų universiteto lankytojų!

**„Gyvenimas“ – laikraštis
Jums ir apie Jus!**

**LVSO PRISTATO:
GRAŽIAUSIOS OPEROS
ARIOS BIRŠTONE**

2021 RUGSĖJO 24 D. 19 VAL.

VSO

SIMFONINIS KONCERTAS

Gražiausios G. Bizet, W. A. Mozart, G. Rossini ir kt. operų ariai.

ATLIKĖJAI:

Ieva Prudnikovaitė, mecosoprano

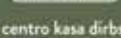
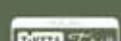
Romanas Kudrišovas, baritonas

Lietuvos valstybinis simfoninis orkestras

Dirigentas

Gintaras Rinkevičius

Bilietai kainos 5-11 Eur. Birštono kultūros centro kasa dirbs rugejė 22, 23 d. 15-18 val., rugejė 24 d. 15-19 val. Informacija ir bilietų užsakymas: tel. +370 319 65546, el. p. kasa@birstonokultura.lt. Bilietai taip pat parduodami „Tiketa“ ir „Teatral.lt“ kasose visoje Lietuvoje ir internetu www.tiketa.lt.

Gyvenimas

REDAKCIJOS ADRESAS:
Kauno g. 19 A, LT - 59147 Prienai.
El.paštas: info@gyvenimas.info

Leidžia UAB „GYVENIMAS“ (SL 066).
Laikraštis įkurtas 1946 m. gruodžio 7 d.

Redaktorė Ramutė Šimukauskaitė

Redakcija: Redaktorė Ramutė Šimukauskaitė - VERSLAS, ŽEMĖS ŪKIS (60523, ramute@gyvenimas.info); SOCIALINĖS PROBLEMOS, ŠVIETIMAS, MEDICINA, TEISĖSAUGA, PASLAUGOS: Dalė Lazauskienė, redaktorės pavaduotoja (60014, dale@gyvenimas.info); APLINKOSAUGA, NEVYRIAUSYBINĖS ORGANIZACIJOS, KULTŪRA, SPORTAS: Rimantė Jančauskaitė, apžvalgininkė (60012, rimante@gyvenimas.info); KOREKTŪRA: Ona Ališauskienė (60015); BUHALTERIJA, SKELBIMAI: Ona Lodienė, Zina Lankevičienė (tel./faksas 60012, zina@gyvenimas.info); kompiuterininkai (maketas@gyvenimas.info). Mob. tel. 8 605 19 327. Redakcijos nuomonė nebūtinai sutampa su laiškų autoriių nuomonėmis. Už skelbimų turinį neatsakome.

remia rubrikas „Kultūra: mumišė ir šalia mūsų“
(Fondo parama – 10 000 Eur.)
ir „Tai, kas išsaugina...“
(Fondo parama – 12 000 Eur.)

Laikraštis išeina trečiadieniais ir šeštadieniais.
Ofsetinė spauda. Apimtis – 2 spaudos lankai.
Indeksas 67283. Tiražas: trečiadienais – 1400 egz., šeštadieniais – 1750 egz.
Rinko, maketavo UAB „Gyvenimas“.

Spaudė UAB „Alytaus spaustuvė“, Seirijų g. 17,
tel. (8 315) 73786.

